

gælder, er gaaet. Naar den saa er blevet til at nyde, er jeg ikke Beværter eller Vinhandler mere. Det er dog ikke Maaden, hvorpaa man skulde sørge for at forsyne Folket med gode og drikkelige Varer. Det er ikke Maaden, hvorpaa man kan bringe den borgerlige Næring ind i faste og gode Former og gøre det tilraadeligt for en Mand virkelig at ofre noget paa sin Bedrift for at gøre den god og gøre sine Varer ikke blot sælgelige, men ogsaa gode at nyde.

Dernæst er der Kommuneafstemningerne. Dem har jeg før taget og vil nu igen tage aldeles bestemt Afstand fra. Efter min inderligste Overbevisning er de et Angreb paa det kommunale Selvstyre. Vi har en frisindet kommunal Valglov, hvorefter alle Kommunens Beboere vælger deres Repræsentanter til at styre Kommunens Anliggender, men i Spørgsmaalet om, hvorvidt en Kromand i en Kro, der ligger i vedkommende Sognekommune, maa have Lov til at skænke eller jeg til at nyde en Snaps, skal ikke Kommunalraadet have den afgørende Myndighed, men der skal en Sogneafstemning gaa forud. Sogneafstemning, Adresser! O, Gud bevares, saa mange Adresser jeg har set i den Tid, jeg har siddet i Rigsdagen, og hvor har det gennemgaaende været noget tarveligt Juks, mange for daarlige Formaal, og mange, hvis Underskrivere er skaffede til Veje paa en daarlig Maade! Vi kender disse Folk, som gaar rundt for at starte en Kommuneafstemning, hvorved en Mand skal jages bort fra sin Bedrift, og hvorved en Kommune skal tørlægges eller en Kro umuliggøres. Gud bevares, jeg vil sige til mine Venner blandt Afholdsmændene, at jeg betragter Afholdsmændene som ædle Folk, jeg tror, de vil naa et ædelt og godt Maal, men jeg tror, det er en ganske forkastelig Vej, de gaar. Der kommer nu saadan en ædel totalafholdende Mand ind og siger: Goddag, lille Madam, ønsker De, at Deres Mands Lever skal hovne op, som De har set ved den sidste Lysbilledforestilling, med tre Bylder foran og en bagved? — Nej, det gør jeg ikke, siger Madammen. — Naa, ønsker De da, at Deres Mand skal komme hjem og lægge sig i den rene Seng med snavsede Støvler, saa De bliver nødt til som en anden Skyldfri at kvæle ham? — Nej, det gør jeg langt mindre. — Ja, vil De saa være saa god at skrive Deres Navn her! Paa den Maade er det, disse Adresser kommer frem; paa den Maade er det, disse Kom-

muneafstemninger opstaar, og det er jeg en saadan Modstander af, at jeg aldeles ikke kan gaa med til det.

Jeg har siddet tappert henne paa min Plads og stemt for alle disse Ændringsforslag, men selv om alle de Ændringsforslag, vi har haft for i Dag, var blevet vedtaget, vilde jeg alligevel have stemt imod denne Lov. Denne Lov forekommer mig upaakrævet. Jeg kan ikke se nogen som helst Nødvendighed for i dette Øjeblik at fremsætte et saadant Lovforslag i Stedet for at blive ved den gamle daarlige Lov, vi har i Forvejen. Den er overflødig; i sine Bestemmelser er den uheldig — alt, hvad der er overflødigt, særligt af Love, er for Resten uheldigt, og jeg finder, den er skadelig. Jeg behøver ganske sikkert ikke at være en stor Spaamand for at kunne sige, at denne Lov vil blive skadelig i sine Konsekvenser. Den peger nemlig henimod en ren Forbudslov, som jo har saa mange Tilhængere blandt vore Afholdsmænd, og som Folkerepræsentanterne har saa vanskeligt ved at staa imod, naar den drages frem paa Valgdagen. Den peger henimod Forbudet, og Forbudet, hvad vil det sige, mine Herrer? Vi ser det fra andre Lande, som jeg ikke behøver at nævne; vi kender det alle sammen. Det vil sige, at vi vil opdrage Folk til Løgn og til Umaadelighed, til at drikke stærke Stoffer, som ikke kan holdes borte fra dem, til at ødelægge deres Sundhed og til at blive Løgnere og daarlige Borgere i Samfundet. Det er den Fare, der er forbundet dermed; Goderne, dem ser jeg ikke. En Mand, som vil drikke sig ihjel, han kan drikke sig ihjel under Forbudslovgivning og under Indskrænkning i Beværterborgerskaber o. s. v., og lad ham saa gøre det, og helst hurtigst muligt, at vi kan blive af med ham. Begaar han lovstridige Handlinger, lad os saa spørre ham inde, og lad os give ham dobbelt Straf, fordi han foruden at være Forbryder tillige drikker sig fuld. Men lad os sørge for, at andre ordentlige Mennesker, at jeg f. Eks., der aldrig drikker mig fuld, kan faa Lov til endnu en Gang i mit Liv at drikke en Smule Snaps, uden at det kommer mine Medmennesker og den høje lovgivende Forsamling eller Ministeren ved.

Jeg haaber efter dette, at jeg har klarlagt, hvorfor jeg stemmer imod denne Lov, og hvis ærede Medlemmer, hvad det ikke er, var af samme Mening som jeg, blev der ingen Lov ud af dette Papir.